

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

<p>1. Escribamos todos
en un papel blanco
que morreu a burra
de Manuel do Campo.</p> <p><i>Ai, si, de Manuel do Campo!</i>
<i>Ai, si, de Manuel do Campo!</i></p> <p>2. E Manuel do Campo
non sabía nada
qu'a pobre da burra
xa estaba matada.</p> <p><i>Ai, si, ...</i></p> <p>3. E dixo Dolores:
–Eu xa o sabía
se non fora ladroa
aínda non morría.</p> <p><i>Ai, si, ...</i></p> <p>4. –E aínda non morría
i eu alá non vou
que viña dos prados
dos de Pontorrou.</p> <p><i>Ai, si, ...</i></p> <p>5. –E morreu a burra
miña compañeira,
quen che me ha levar
e-ahora á feira?</p> | <p>6. –Ahora á feira
teño boas patas
quen che me ha traier
ahora as patacas?</p> <p><i>Ai, si, ...</i></p> <p>7. –Ahora as patacas
non me dan cuidado
pra trae-lo viño
levarein o carro.</p> <p><i>Ai, si, ...</i></p> <p>8. A burra, de morta
volveu a falar:
–Quen che traiga o viño
non che ha de faltar.</p> <p><i>Ai, si, ...</i></p> <p>9. Recachou o rabo
regañou os dentes
díxolles aos amos:
–Adiós, meus parentes!</p> <p><i>Ai, si, ...</i></p> |
|--|--|